

Mořský koník se k potápěči vždy otočí zády

Studentka JČU Martina Balzarová se již řadu let věnuje potápění. Nyní v Českých Budějovicích vystavuje své snímky podmořského světa

ANDREA ZAHRADNÍKOVÁ

České Budějovice – Na vlastní oči viděla žraloky, obrovské želvy, tajuplné rejnoky manta i roztodivné koryše. Studentka Jihočeské univerzity Martina Balzarová se již řadu let věnuje potápění. Pod vodou prozkoumala mnoho lokalit a vše navíc pečlivě vyfotografovala. Své snímky nyní vystavuje v českobudějovické radniční síni.

Balzarová se potápí od svých dvanácti let. K netradičnímu koníčku ji tehdy přivedl otec. „Začali jsme se potápět společně. On si splnil sen a stal se instruktorem, já jezdila s ním, pomáhala mu a teď dělám potápěčského průvodce,“ vypráví Balzarová.

První zkušenosti sbírala v bazénu. Poté kurz dokončila na Kypru, kde se také poprvé potápěla na otevřeném moři. „Vybavuji si jenom to, že se mi to moc líbilo. Připadalo mi to velice přirozené,“ dodává. Během let se postupně potápěla na mnoha místech. Poznala podmořský svět na Sardinii, v Chorvatsku, Egyptě, Vietnamu, Mexiku i Indonésii.

KARETA OBROVSKÁ. Želvu vyfotila Martina Balzarová pod vodou v lokalitě Marsa Dabbab v Egyptě. Zvíře bylo podle ní veliké zhruba 130 centimetrů. Snímek je součástí výstavy Podmořská setkávání v českobudějovické radniční síni. Foto: Martina Balzarová

Úžasné Rudé moře

Jednotlivé lokality se podle ní samozřejmě liší v tom, co mohou potápěčům nabídnout. Ve Středozemním moři toho dnes lidé mnoho neuvidí, protože je příliš poškozené a většina zvířat se tu přesunula do větších hloubek. Balzarová naopak nedá dopustit na Rudé moře. „Tam stačí šnorchlovat a všechno vám připlave pod nos. Je tam spousta života, tisíce ryb, delfini, želvy, žraloci a navíc perfektní viditelnost. Nic se tomu nevyrovná,“ vysvětluje.

Pod vodou již spatřila celou řadu živočichů. Největší dojem na ni udělaly manty, se kterými se setkala na Bali. Tyto paryby, největší druh rejnoků, totiž dorůstají až pěti metrů a zároveň jsou velice elegantní. Balzarová vzpomíná ale i na to, jak jednou zahlédla kladivouna. „Vidět žraloka je samozřejmě pro potápěče zásadní. Zatímco ostatní lidé před ním utíkají, potápěči skáčou do vody,“ směje se.

Z okolo plujících zvířat podle svých slov nikdy strach neměla. Vždy se snaží vnímat, jakou mají náladu, a podle toho se chová. „Je to stejné jako když se pohybujete mezi zvířaty na suchu. Poznáte, jestli jsou v pohodě a jestli se k nim můžete přiblížit. Všechno je to o pozorování, pochopitelně nepůjde ke zvířeti, které zrovna hlídá hnízdo,“ komentuje.

Zároveň dodržuje základní pravidlo potápěčů – nikdy se ničeho nedotýkat. „Chráníme

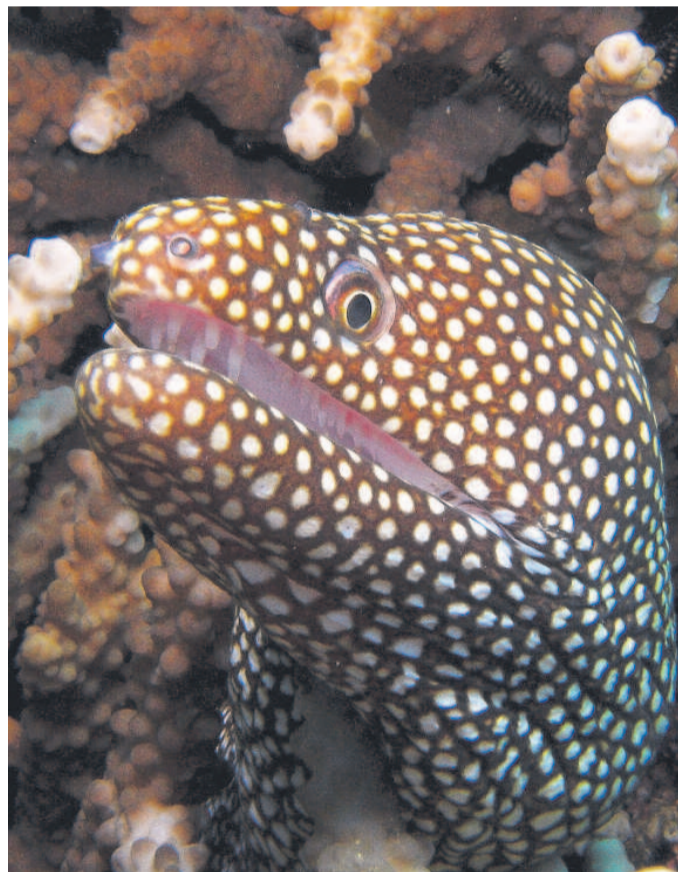
FOTOGRAFKA. Martina Balzarová procestovala díky svému koníčku kus světa. Zastavila se už i v mexické džungli. Foto: archiv M. Balzarové

tak sami sebe a máme jistotu, že neublížíme ani zvířatům,“ vysvětluje Balzarová. Potápěči také z vody nic neloví a v žádném případě si domů nevozí mušle či korály jako suvenýry. Snaží se tak jít příkladem v ochraně moře.

Balzarová si však výlety pod vodní hladinu připomíná svými snímky. Fotografovat začala asi po dvou letech potápění. „Původně jsem fotila jen pro sebe, abych měla památku a abych ukázala mamce, proč

vlastně státou pořád lezeme do moře. Postupně jsem ale fotky ukazovala více lidem a líbilo se mi, že se díky tomu dozvědí něco nového. Vždyť spousta z nich ani pořádně netuší, co je pod hladinou,“ říká.

Nejzajímavější jsou pro Balzarovou zvláštní nebo vzácná zvířata, ráda fotografuje bezobratlé, například koryše, krevety nebo plže. Často se zaměřuje také na detaily, sledovala mimo jiné hadiči, jak se plazí po mořské houbě.

MURĚNA BĚLOÚSTÁ. Potápěčka a fotografka ráda zachycuje zvláštní zvířata. Snímek murěny pořídila v Indonésii. Foto: Martina Balzarová

Některé živočichy je ale velmi obtížné vyfotit. Patří mezi ně dravé ryby perutýni. „Hodně se hýbou a mají jedovaté ostny, takže si člověk musí dát pozor. Skutečná výzva je také zachytit mořského koníka, protože ten se k potápěči po-

řád otáčí zády,“ popisuje Balzarová. Aby vyfotografovala některá zvířata, musí i dvacet minut ležet na pisku a čekat, dokud si na ni nezvyknou. Když se ale objeví nějaký velký a rychlý tvor, musí naopak zareagovat velmi pohoťově.

Své snímky Balzarová porizuje kompaktním fotoaparátem v podvodním pouzdře se dvěma externími blesky. Techniku však nepovažuje za nejdůležitější. „Myslím si, že spousta lidí zbytečně moc přemýšlí o teorii a nedaří se jim udělat hezké fotky. Já pod vodou nic neřeším, stoupnu si prostě k tomu, co se mi líbí, a fotím,“ říká.

Fotograf potápěč má podle ní velkou výhodu v tom, že se pohybuje ve stavu beztíže. Může tak záběry porizovat z netradičních úhlů, třeba hlavou dolů. „Na druhou stranu nevýhoda je v tom, že se pod vodou ztrácejí barvy a musíme je dodávat filtry nebo bleskem. Navíc tam plave spousta drobného nepořádku, a to se také odráží na fotografiích,“ doplňuje.

Snímky ale digitálně neupravuje. Ponechává je přirozené, aby věrně odrazily skutečnost. Platí i o fotografiích, které právě vystavuje v českobudějovické radniční síni. Zde je k vidění zhruba 25 záběrů z Rudého moře, Indonésie, Vietnamu či Zanzibaru.

Přesto se Balzarové dosud nepodařilo vyfotit vše, co chtěla. „Už pár let naháním dugonga neboli mořskou krávu. Spousta známých už ho viděla a já pořád ne, naposledy jsou se s ním minula jen o hodinu,“ vypráví. V budoucnu by se také ráda vypravila do Austrálie, aby mohla na vlastní oči spatřit řasovník.

Je to relaxace

I když řada lidí považuje potápění za adrenalinový sport, Balzarová s tím nesouhlasí. „Potápění znamená relaxaci, člověk si u toho vyčistí hlavu, je v klidu a v pohodě. Cílem není někam doplavat, ale užít si pobyt pod vodou. Největší adrenalin je dostat se do potápěčské výstroje,“ připomíná.

Potápění proto nepovažuje ani za nebezpečné. Je ale nutné dodržovat několik pravidel. Potápěči se vydávají pod vodu minimálně ve dvojicích, sledují dekompresní tabulky a nepřekračují maximální povolenou hloubku 30-40 metrů. Níže už se totiž kyslík stává toxickým a hrozí otrava.

Martina Balzarová se ani po letech nemůže poznávání podmořského světa nabažít a hodlá u svého koníčku zůstat. Brzy ji čeká potápění na Maldivách a v Thajsku.

Svou zálibu by chtěla spojit i s prací. Studuje totiž zoologii na přírodovědecké fakultě. „Ráda bych se zabývala mořskou biologií, už nyní pracuji na výzkumu v Rudém moři. Příští rok budu také vydávat knihu a připravuji přírodovědné dokumenty,“ uzavírá.

Na Hluboké odstranění azbestu ve škole odložili

LUKÁŠ MAREK

Hluboká nad Vltavou – Již v dubnu měly začít práce na Základní škole v Hluboké nad Vltavou. Nic až tak zvláštního, kdyby však budova nebyla postavená z takzvaných boletických panelů, což znamená, že obsahují azbest. Právě tato potíž zahájila stavby odkládá až na červenec. O víkend to Deníku potvrdil starosta Hluboké Tomáš Jirsa.

Většina lidí totiž zná příběh májských škol v Českých Budějovicích, kde se po rekonstrukci uvolnila azbestová vlákna do ovzduší, a jak obrovské potíže to způsobilo. Toho všeho se chtějí na Hluboké

vyvarovat. „Je to velmi složité. Proto jsme se rozhodli o odklad. V červenci začneme s opravami tříd a na samotné odstranění azbestu se dostane a později,“ upozornil starosta města Tomáš Jirsa.

Rodiče dětí studujících ve škole uklidnil s tím, že si nechala radnice udělat testy, jejich výsledky jsou takové, že azbest z panelů neuniká a děti neohrožuje.

Až do léta 2013

Odborný tým na Hluboké připravuje plán zateplení budovy školy, při němž dojde k odstranění boletických panelů z obvodového pláště stavby.

Zateplení a další práce budou stát více než 30 milionů korun, dojde při nich také k výměně oken a zateplení obvodového pláště včetně střechy. Rekonstrukci bude až do srpna 2013 provádět společnost Protom Strakonice za nepřetržitého dozoru odborníků na zacházení s nebezpečnými látkami. Provoz školy bude zajištěn i během rekonstrukce.

Výrobní ředitel firmy František Peterka Deníku řekl, že práce připravují ve spolupráci s odborníky. „Jsme si vědomi, o jakou akci se jedná. Už jsme měli i společnou schůzku s vedením města a rodiči, na které dostali konkrétní informace,“ řekl ji v březnu.

INZERCE

Získejte značku Regionalní potravina Jihočeského kraje

Hodnocení probíhá v 9 kategoriích. Přihlašovací formuláře naleznete na www.regionalnipotravina.cz nebo si je můžete osobně vyzvednout na adrese: Regionální agrární komora Jihočeského kraje, Rudolfovska 80, 370 01 České Budějovice

Uzávěrka přihlášek je 18. 5. 2012.
Předání vzorků přihlášených výrobků proběhne 24. 5. 2012. Bližší informace naleznete na www.regionalnipotravina.cz nebo na www.rakjk.cz

www.regionalnipotravina.cz